

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Ловеч, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА**

Членове: **ПЛАМЕН ПЕНОВ**
РАДОСЛАВ А.

при участието на секретаря **ХРИСТИНА ХРИСТОВА**
като разгледа докладваното от **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА** Въззивно гражданско дело № 20234300500062 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК

С Решение № 260010/28.11.2022 г., постановено по гр.д. № 875 по описа на РС-Троян за 2020 г., е прието за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Т., че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д.- с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Т. починал на **.**.**** г., признал е за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу Община-Троян представлявана от Кмета Д. М., че към момента на образуване на ТКЗС П. М. Ш. б.ж. на с.Г. Ж. поч. На 1.10.1986 г. е бил собственик на имот овощна градина от 2,478 дка в землището на с.Г. Ж. м.Д. с проектен №15703 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от в.л. К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 0,316 дка попада в имот с кад. №15703.109.60 по ККР на с.Г. Ж. м.Д. вид собственост-стопанисва Община-Троян., осъдена е К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата

от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъдена е Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските,, от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, осъдена е Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъден е К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските.

Постъпила е въззивна жалба с вх.№ 260685/21.12.2022 г. от К. Т. Я., Г. Т. В., Ц. Д. П. и К. Д. П., чрез адв. Ц. А. Съдебен адрес: *** против Решение № 260010 от 28.11.2022 год. на ТРС. Счита решението на ТРС за неправилно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон и задължителната съдебна практика, има допуснати съществени процесуални нарушения, а също така е и необоснован акт. Изтъква, че фактите по делото се тълкуват превратно от съдебния състав, като коренно противоположните показания са основа, на която съдът гради решаващите се мотиви, като отделно, съдът приема, че представени документи от ищцата са неистински и същевременно ползва съдържанието им в решаващите си мотиви.

Излага, че фактическите твърдения в исковата молба са изцяло невярни, тъй като ищцата и нейните праводатели никога не са били собственици на имот, който попада върху имот собственост на въззивниците, тъй като имотът на ищцата е съседен по КВС № 109059, като причината този имот да не бъде нанесен в кадастралната карта не зависи от тях.

Относно искът по чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ изтъква, че действително праводателите на ищцата са имали имот, който граничи с техния имот, като общата граница е тяхна северна, а на ищцата - южна.

Сочи, че имотът на ищцата и техния имот по Картата на възстановената собственост /КВС/ били заснети като два съседни с обща граница между тях - техният имот бе заснет с № 109064, а имотът на ищцата с № 109059 и за тези имоти има окончателни решения и скици към тях и в този обем били възстановени правата на ищцата, които не засягали тяхното право на собственост.

Твърдят, че след изготвянето на КВС реално владеели имота съобразно неговото положение и граници, отразени в картата.

Сочат, че при изготвянето на КККР на с. Г. Ж. техният имот запазил местоположението и площта си и бил заснет като имот с идентификатор 15703.109.64 и северната граница почти съвпадала с границата по КВС с изключение на един малък

триъгълник в западната част, който е записан като общински имот с идентификатор 15703.109.60, като имотът на ищцата от КВС по КKKP попада в имоти с идентификатор 15703.109.131 и 15703.109.130, които са записани на други лица неизвестно по какви причини, но не по тяхна вина.

Твърдят, че това обстоятелство се установило от допуснатата и изслушана експертиза, като в степен на абсолютна категоричност заявила, че имотът на ответниците по КВС, по действаща кадастрална карта и по съществуваща ограда напълно съвпада и няма каквито и да било отклонения, като имотът на ищцата попада на север от имота на ответниците и засяга имоти с идентификатор 15703.109.131 и 15703.109.130.

В този смисъл считат, че претенциите на ищцата следва да бъдат насочени спрямо други лица, на които са записани имоти с идентификатор 15703.109.131 и 15703.109.130.

Изтъква, че е невярно, че има разминаване и противоречие в заключението на вещото лице и дадените от инж. К. обяснения при огледа на място.

Сочат, че допълнителният разпит на вещото лице в едно с оглед на имота на място е бил допуснат по тяхно искане, тъй като вещото лице не можело да си спомни по какъв начин е материализирана оградата на място и от къде реално има порта /вход/ към имота и в тази връзка били техните възражения, че имали опасения дали вещото лице е посетило имота на място и предвид това, съдът след приключване на съдебното следствие възобновил същото и насрочил оглед на имота в присъствието на вещото лице и при огледа всички факти, които са изложени в отговора на исковата молба се потвърдиха.

Излага, че включително вещото лице на огледа на имота на 28.10.2022 год. заявило: „Не съвпада имотът на ищцата, който е бил от долната страна на възрастните сливи. Според мен, имотът на ищцата по КВС трябва да бъде по на север, тоест извън ограждението, така е начертан по КВС" „Имот с проектен № 109.59 застъпва в северозападния край 316 кв.м., които са на ответника Община Троян, но не застъпва имота на другите ответници с № 109.64."

Твърдят, че действително с изработена скица-проект, която скица-проект съвпада с тази депозирана пред Поземлена комисия гр. Троян, но възраженията им, че скицата-проект не отразява правилното местоположение на имота на ищца се доказали при условията на пълно и главно доказване.

Смятат, че ищцата в процеса следвало да установи, че именно тази скица-проект отразява действителното местоположение на имота й, но това не беше установено от допуснатата и изслушана експертиза.

По отношение на фактите на доказване сочат, че били направени две основни възражения по иска по чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ, като едното било в насока, че:

а/ Щом ищцата твърди, че имотът е придобит чрез покупка от нейния баща, то следва да представи документ за собственост на имота и многократно изисквали от съда да задължи ищцата да представи такъв документ, като в открито съдебно заседание процесуалният й представител заявил, че не разполагат с документ за собственост, а имотът

е придобит на основание давност.

б/ Тъй като ищцата не представило документ за собственост, то следвало да докаже в процеса, че имотът е бил владян от баща ѝ в продължение на 20 години преди влизане на имота в ТКЗС, тъй като към действащия тогава Закон за собствеността към твърдяното придобиване - около 1948 г., придобивната давност за непокрити недвижими имоти е била 20-годишна. Т.е. за да докаже собствеността си, ищцата следвало да установи, че праводателите ѝ са владяли имота в продължение на повече от 20 години до момента на внасяне на земята в ТКЗС през 1957-58 год. и при положение, че тя самата твърди, че имота го имат от около 1948 год. е невъзможно да се установи 20-годишно владение.

В тази връзка били допуснати свидетелски показания, които съдът превратно тълкувал изцяло в полза на ищцата, въпреки че, посочените от нея свидетели заявявали изцяло различни граници, местоположение и площ на имота, без дори да могат да определят към кой момент е това.

Коментират показанията на св. Д. Д., че този свидетел заявява, че е на 80 години и го помни от 10-годишна възраст. Това означава, че той е роден 1942 год. и наблюдения върху имота има от 1952 год. Ако действително имотът е бил включен в ТКЗС и преди това е бил придобит на основание 20-годишна давност, т.е. от 1937-38 год., то този свидетел не може да даде достоверни показания за владението на имота преди 1952 год. Т.е. с неговите показания не се установява въпросната 20-годишна давност за непокрит имот.

Твърдят отделно, че този свидетел излага изцяло неверни обстоятелства, които следвало да се коментират от съда.

Св. Д. не е роден на 200-300 метра от имота, тъй като най-близките къщи са на около 700-800 метра, с изключение на къщата на Ц. К., която е в непосредствена близост до възстановения му имот.

Св. Д. заявява, че си спомня, че в имота имало само череша, която зрела по празника на Св. Св. Кирил и Методий и заявява също, че 20 дни преди разпита в с.з. минал покрай имота и нямало насадени сливи, а тези в имота на М. били 10-15 см. в диаметър, но всички тези твърдения са неверни. В имота никога не е имало череша, а в имота на възивниците има два вида сливови насаждения - стари и нови, като новите са на около 5 години, старите са на около 20 год. и нито едни от насажденията не попадат в имота на М. М..

Коментират, че този свидетел посочва като граници:

Север - Ц. К. или имота е закупен от Б. Б. и продължава надолу на Ц. и на Б. и техни роднини. Запад - път.

Юг - Ц. К. и С. Д.. Изток - не е посочена граница.

Твърдят, че в показанията си св. Н. заявява, че е на 82 години, като от 1959 год. се омъжила в с. Г. Ж., като наблюдения върху имота има от 1965-1966 год., тъй като работила в ТКЗС, като тя заявила много важен „факт“, който не е коментиран от съда, а именно, че между Д. Ц. / по нейни думи баща на Ц. К./ и майката на М. М. никога не е имало спорове.

Твърдят, че тази свидетелка заявила също, че през 1991 год., когато връщали имотите е имало комисия, всеки е застанал върху имота си, като тя била там. „Когато идва комисията тя бях там на място, защото и ние имахме един парцел там. На М. майка ѝ дойде по-рано, а след нея дойде сина на Д. Ц., който е Ц. П., който пък е дядо на Т. Д. Ц. не е имал никакви спорове и кавги с майката на М.. ”

Твърдят, че видно от представените по делото документи и най-вече Удостоверение за наследници на Ц. П. К. се установява, че същият е роден 1894 год. и починал на **.**.**** ГОД.

Задава въпроса как тогава е присъствал на връщането на земите през 1991 год., при положение че е починал преди 15 години и как така тази свидетелка го е видяла и как на тази свидетелката са ѝ били известни отношенията между Д. Ц. и майката на М. М., при положение, че бащата на Ц. К. е починал много преди сина си Ц. К. и Д. Ц. не е баща на Ц. К., а Ц. К. не е дядо на Т. а негов прадядо.

Изтъква, че това явно заявяване на неистина се вижда от писмените доказателства и въпреки това съдът кредитира показанията на свидетелката и явното заявяване на неистина е престъпление, за което следва да се търси отговорност, а не да се гледат решаващи мотиви на съда, като това не е единственото деяние, което представлява престъпление в това производство.

Изтъкват, че св. Н. не може да даде показания относно владението на имота в период от 1937-38 год. до 1957-58 год., тъй като тя не е живеела там и няма каквито и да било наблюдения т.е. показанията на този свидетел няма как да бъдат достоверни относно искът по чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ, тъй като няма преки впечатления и изложеното от нея е само неверни „факти“, които се опровергават от писмените документи.

Сочат, че този свидетел посочва съвсем различни граници от първия свидетел, като нито една от тях не съвпада:- „Имотът на Ц. К. и на П. Ш. бяха на изток и запад от моя имот.“; „Нашият имот беше север - юг, с когото граничихме“; „Имотът на М. е от изток и върви върху имот № 73 и имот № 74, а моят имот е от север.“

Излага, че на кой свидетел следва да се кредитират показанията - на св. Д., който казва, че имотът на Ц. К. и на П. Ш. граничи север-юг или на св. Н., която е работила в ТКЗС, добре знае имота и знае, че граничат изток-запад и този на П. Ш. попада върху други два имота, които по действащата КК са № 73 и № 74 като никога не е попадало върху имота, който е възстановен на Ц. К. и при положение, че тази свидетелка явно не знае къде е мястото, как може да прецени къде има сливови дръвчета за мен е неясно.

Коментират показанията на св. С., която заявява, че е на 67 години, като знае от баба си, че плачела много, защото майка ѝ и баща ѝ помагали на П. Ш. да берат сливи в имота. От изложеното от нея става видно, че е родена 1955 год. и няма, а и не може да има каквито и да било преки наблюдения за периода от 1937-1938 до 1957-58 год.

Сочи, че отделно, този свидетел разказва, че ѝ били казвали, че берали сливи в имота, а първият свидетел - св. Д. заявява, че в имота имало една череша, като изразяват

съмнения кой казва истината и дали изобщо се обсъжда един и същ имот, при положение, че П. Ш. е имал няколко имота в местността „Д.“.

Излагат, че по отношение на границите св. С. заявява: Север - имота на М. граничи с имота на Ц. М. Б; Юг - Ц. К.; Изток - път, който е далече; Запад — черен път и двата пътя са по-далече. Т.е. от изток и от запад не се посочва точна граница, тъй като пътят бил далече означава, че между този имот и пътя има други имоти, които не се посочват.

Излагат, че няма нито една граница, която тези трима свидетели да посочват и да е еднаква, като единственото, което се засича, е границата север - юг, като св. С. и св. Д. посочват, че тя е имотите на Ц. К. и П. Ш., като дори и тази граница се разминава, тъй като св. Д., твърди, че имотът на П. Ш. на юг граничи освен с имота на Ц. К. и с имота на С. Д..

Изтъкват че отделно, имотът на П. Ш. от нито една страна не граничи с път - нито по КВС, нито по действащата КК, а видно от съдебното решение, съдът кредитира тези показания, като счита, че това е напълно необходимо, за да бъде исквата молба доказана при условията на пълно и главно доказване по отношение на следните факти, а именно установяване на точните граници, площ, категория и местоположение на имота към момента на влизането му в ТКЗС,

Сочат, че владението на праводателя на ищцата, което е продължило повече от двадесет години - от 1937-38 г. до 1957-58 год, като отделно, съдът заявява, че свидетелските показания кореспондират с неистинската декларация и поради това те били достоверни.

Твърдят, че съдът е посочил в решението си задължителна съдебна практика, при която ВКС приема, че „когато възстановяването на собствеността върху земеделски имот се извършва в стари реални граници, възстановените имоти следва да съответстват по площ, категория, граници и местоположение на внесените в ТКЗС", като видно от събраните в хода на производството доказателства се установява само, че имотът на ответниците е този, който съответства по площ, граници, местоположение и квадратура, което се установи и с техническата експертиза.

Сочат, че всички свидетели заявяват, че между страните не е имало спор относно границите, както и че всеки ползва имота си според правата си и от момента на възстановяването на имота на насл. на Ц. К. същите го ползват в реални граници, като го отдават под наем повече от 15 години в реални му граници; имотът е заграден съобразно границите по КВС, които напълно съвпадат с кадастралната карта. Сочат, че договорите за наем са отразени в Поземлена комисия гр. Троян и наемателите са ползвали държавна субсидия, а наемодателите са получавали наем. Изтъкват, че последните няколко години имотът се отдава под аренда, като също се заявява за държавна субсидия, като арендодателите получават и арендно плащане за всяка година.

Сочат, е при положение, че КВС отразява правото на собственост, а не го създава и при положение, че страните не са имали спорове по границите на имотите до преди 1 година, и при положение, че имотът на въззивниците никога не е променял както формата си, така и площта си от влизането в КВС, то счита, че изложеното от вещото лице, че имотът

на ищцата попада върху два други имота, които са на север от 109.64 е вярно и това се потвърждава от разпита на св. Т.Я., който дори и да е заинтересован от изхода на делото дава верни и точни показания, които съответстват на другите събрани доказателства и поради това следва да бъдат кредитирани.

По отношение на Решенията на Поземлена комисия -Троян, от които ищцата претендира права заявяват, че с Първичното Решение № 7907 от 05.04.1994 год. в т. 4 е посочено, че се възстановява имот - овощна градина 2.500 дка, в местността „Д.“ при граници: Ц. К., М. Б., Д. Б., път, заявен по т. 8 от заявлението, като с това решение се възстановяват още:

т. 8 Овощна градина 1.00 дка, пета категория в местността „Д.“, при граници: К. В., М. Б., К. В. Дол, Гора, заявен с т. 12 от заявлението.

т. 9 Овощна градина 5.200 дка, пета категория в местността „Д.“, при граници: К.В., Ц. М. Р. Б., Дол, Гора, заявен с т. 13 по заявлението.

Твърдят, че към Исковата молба е представено Удостоверение от Емлячния регистър, от което е видно, че П. М. Ш. е имал:

т. 8 Овощна градина в „Д.“ - 2,5 дка. т. 12 Овощна градина в „Д.“ - 1,0 дка. т. 13 Овощна градина в „Д.“ - 0,7 дка.

Излагат, че с окончателно Решение № 11609 от 02.11.1995 год. на Поземлена Комисия Троян на наел. на П. М. Ш. е възстановено:

т. 2 Овощна градина от 4.048 дка., местност „Д.“ представляващо имот № 109023, при описани съседи. - т. 3 Овощна градина от 0.474 дка., местност „Д.“ представляващо имот № 109024, при описани съседи, т. 4 Ливада от 0.580 дка. Местност „Д.“ имот с № 109025, при описани съседи.

т. 5. Овощна градина от 2.082 дка., местност „Д.“ представляващо имот № 109059, при описани съседи:

- о 109060 - овощна градина временно стопанисване от община Троян,
- о 109058 - Овощна градина на наел. на Ц. М. Б.
- о 109065 - Овощна градина временно стопанисвана от община Троян.
- о 109064 - Овощна градина на наел. на Ц. П. К..

Изтъкват, че по отношение на имот № 109059, който е реално собственост на наследниците на П. М. Ш. има влязло в сила окончателно Решение на поземлена комисия - гр. Троян № 11609 от 02.11.1995 год. и въз основа на това решение ищцата черпи правата си.

Сочат, че видно от имотите, които праводателят ѝ е заявил, че притежава, само 1 имот в „Д.“ граничи с имота на доверителите ми. Този имот е бил заявен в т. 8 от Заявлението, отразен е в първичното решение № 7907 от 05.04.1994 год. в т. 4 и е възстановен с окончателно Решение № 11609 от 02.11.1995 год. на Поземлена Комисия Троян на наел. на П. М. Ш. под № 109059, като за имота има издадена скица по

окончателното решение, което е видно от самото решение и в този смисъл мотивите на съда, които развива за липсата на скица и наличието на граници по първичното решение е изцяло несъотнесимо.

Излагат, че към днешна дата имотът, който е възстановен на ищцата с № 109059, не е нанесен на кадастралната карта, но каква е причината да не бъде нанесен не се е изяснило в този процес, като в степен на абсолютна категоричност се установило, че именно имот № 109059 има обща граница - север за имота на въззивниците и юг за имота на ищцата, но имотът на ищцата не засяга дори в минимална степен имота им.

Според тях имотът на ищцата засяга имотът на ответника община Троян с около 316 кв., което от изготвената комбинирана скица се вижда и се поддържа от вещото лице и практически ако тези 316 кв.м. се добавят към квадратурата на имота на ищцата ще се получи заявления имот от около 2,5 дка.

Изтъква, че практически един път имотът е бил възстановен от поземлена комисия, а сега втори път се иска от съда имотът да бъде възстановен като се отнеме от имота на ответниците, което е изцяло незаконосъобразно и не се касае за два отделни имота, а за един, а действията на ищцата, предвид и представените неистински документи са насочени към злоупотреба с права, а не към защита на нейната собственост.

Според тях, видно от решението на РС - Троян никъде не е коментирано окончателното решение на поземлена комисия, с което е възстановен имотът на ищцата под № 109059 и защо съдът счита, че процесният имот /който се претендира/ е различен имот от този, който вече е възстановен.

По отношение на оспорените документи изтъкват, че в производството се открило производство по реда на чл. 193 от ТПК като видно от съдебното решение е крайно неясно дали приема, че документите са неистински и какво се случва с тях.

Сочат, че с отговора на исковата молба са оспорени два документа:

Удостоверение за наследници от 30.03.2007 год. на Кмета на с. Г. Ж. и декларация от Д. Ц. П. и Д. Ц. П. от 30.03.2007 год, като по отношение на тези документи е открито производство по реда на чл. 193 от ГПК и отделно с подадена и жалба до Районна прокуратура -Троян.

Във връзка с Удостоверението за наследници от 30.03.2007 год. на Ц. К. сочат, че това Удостоверение отразява изцяло неверни обстоятелства. В него е посочено, че Д. П. и Д. П. са единствени наследници на Ц. К., което е неистинско обстоятелство и съдът приема в Решението си, че това е официален документ, който обвързва съда с материална и формална доказателствена сила.

Сочат, че с отговора на исковата молба е представено друго Удостоверение за наследници № 121/23.10.2020 год. на Ц. К. и това Удостоверение не е оспорено от ищцата.

Според тях очевиден е, че двете удостоверения за наследници се различават съществено по своето съдържание, като в действителност са настъпили промени в кръгът на наследниците между 2007 и 2020 год., но в Удостоверението от 2007 год. не са отразени

другите наследници, които е трябвало да бъдат включени в документа и това прави Удостоверението от 2007 год. документ с неистинско съдържание.

Сочат, че няма каквито и да било мотиви на съда защо приема, че този документ е истински и следва да бъде кредитиран от съда с обвързваща доказателствена сила, което автоматично би означавало, че Удостоверението от 2020 год. е неистински документ или е извършено престъпление през 2007 год. или през 2020 год., като при всички положения един от двата документа е фалшив.

Сочат, че съдът не се е произнесъл по оспорването по реда на чл. 193 от ГПК и ако съдът приеме, че този документ е неистински, то следва да приеме оспорването за доказано, да го изключи от делото и да го изпрати на прокурора и няма нещо, което да е толкова очевидно в това производство, колкото това, че удостоверение за наследници от 2007 год. е неистински документ.

Във връзка с Декларация от Д. Ц. П. и Д. Ц. П. от 30.03.2007 год. Заявяват, че са били оспорени подписите на тази декларация, които са заверени от същото лице, което е издало неистинското удостоверение за наследници и самото удостоверяване от кмета на подписите, които той твърди, че са положени пред него.

Смятат, че без да е необходимо специално познание по графология, от декларацията се вижда, под Декларатори са изписани 2 имена с абсолютно един и същ почерк, като този почерк не е нито на Д. Ц. П., нито на Д. Ц. П..

Според тях очевидно е, че имената са изписани от едно и също лице, като предвид това лицето, което е заверило подписите на Д. П. и Д. П. е извършило престъпление, тъй като в тази декларация не са налице два подписа т.е. както удостоверяването на кмета за положените пред него подписи, така и самите подписи са неистински.

Смятат, че това е второто очевидно престъпление по документите, които са представени към исковата молба и тези два документа са ползвани от ищцата със заявлението към Поземлена комисия - Троян за промяна на КВС, ползвани са и в настоящия процес, като ищцата иска да черпи права от тези документи.

Смятат, че мотивите на съда по отношение на тази декларация са неясни и противоречиви, като съдът приема, че тази декларация е частен свидетелстващ документ, притежаващ формална доказателствена сила, която се състои единствено в това, че съдът приема факта на писменото изявление и неговото авторство.

Цитират, че „Съдът приема, че това е автентичен частен свидетелстващ документ, чиято истинност по отношение на верността му /само досежно подписа/, е оспорена от насрещната на представилата го страна, поради което е налице в този фрагмент отричане на материалната доказателствена сила на документа, която му се признава, доколкото е него се удостоверява неизгоден за лицето факт". и доколкото се разбира, от изложеното е видно, че съдът приема, че подписите са неистински, но направеното изявление е истинско, тъй като се признават отрицателни факти.

Смятат, че при положение, че подписът е неистински, то следва да се приеме, че

няма каквото и да било изявление, а че изявление, за което се твърди, че е с автор Д. П. и Д. П. не е направено още повече, след като съдът е констатирал, че документът е неистински, то следва да го изключи като доказателство по делото и да го изпрати на прокуратурата, което не е направено.

Изтъква, че в следващия момент, съдът развива, че именно Д. П. и Д. П. знаели най-добре къде се намира процесния имот и щом те заявявали, че не е тяхна собственост, значи било вярно, нищо че подписите и им са фалшифицирани /не са техни/ и съдът го е констатирал. Излагат, че не е проблем за съда също, че кметът е извършил неистинско удостоверяване. важно е, че с неистинското удостоверяване и с неистинските подписи се признават неизгодни за ответниците факти и се развива тезата на проф. Ж. С. за фактите, които се излагат в частни свидетелстващи документи, но не известно проф. С. да развива теза, в която да се обяснява как следва да се тълкува съдържанието на неистински частен документ във вреда на този, на който е подправен подписа, както и неистинско удостоверяване на подписи.

Считат за недопустимо и противоправно, съдът да приеме, че декларацията е неистинска по отношение на подписа си и по отношение на удостоверяването от кмета, да не я изключи от доказателствата по делото и да я ползва във вреда на страната, която успешно я е оспорила.

Предвид изложеното, моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени изцяло решението на РС - Троян като незаконосъобразно, поради неспазване на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост на съдебния акт, тъй като мотивите на съда противоречат на всички събрани по делото доказателства.

Моли да бъдат присъдени всички направени разноски производството.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба от адв.К. Н. -пълном.на ищцата М. М., с което моли съда да постанови решение, с което потвърди решението на Троянски районен съд като правилно и законосъобразно и й присъди разноските за въззивната инстанция.

Сочи, че предмет на спора е предявен е иск по чл.14 ал.4 ЗСПЗЗ и евентуален иск по чл.79 ЗС за собственост по давностно владение, продължило от 1992г.до сега и съдът е уважил първия иск.

Изтъква, че въпросите от значение за изхода на спора са издаденото от ПК Троян решение за възстановяване на земи на наследодателя на ищцата възстановява ли правото на собственост или признава правото да бъде възстановена такава, като съгласно трайната съдебна практика и датата на издаване на решението следва да се приеме като правилна първата хипотеза-решението има конститутивно действие и възстановява правото на собственост; какви са фактическите и правни последици от решението и то възстановява собствеността в стари реални граници и в този случай какъв следва да бъде основния предмет на доказване.

Твърди, че ищцата следва да докаже по несъмнен начин реалните граници на претендирания от нея имот към момента на образуване на ТКЗС - 1957г, като способи за доказване става със стари кадастрални планове /няма изработвани такива за земеделски земи към 1957г., или със свидетелски показания.

Сочи, че от анализа на свидетелските показания следва да се направи извод коя страна успешно е доказала твърдението си или оспорванията си, и дали да се уважи или отхвърли иска.

Счита, че съдът е направил пълен и точен анализ на свидетелските показания и правилно е уважил иска по въззивната жалба, като е налице опит за изкривяване на фактите и манипулиране на съда чрез изместване на предмета на спора.

Изтъкват, че от ищцата се твърди, че претендирания от нея имот попада и представлява част от имота на ответниците, така както последния е нанесен в КВС и последващата КККР, а ответната страна твърди, че имота на ищцата попадали в имоти 130 и 131 /записани в КК на други лица/, като не сочи никакви доказателства в тази насока.

Твърди, че е факт, че след като е установила липсата на този имот във последващо решение на ПК / след изготвяне на КВС и КК/, ищцата е отпочнала процедура по отстраняване на непълноти и грешки, като същата е наела геодезист, който е заснел претендирания от нея имот в реалните му граници, изготви е проектоскица,

Излага, че с молба ищцата е внесла в ПК искане за отстраняване на грешката, като е приложила проектоскицата и декларация от собствениците, върху чийто имот попада претендирания от нея, като в цифровия модел към КВС на с.Г. Ж. имота е нанесен с проектен № 15703.109.127 /на дата 23.06.2006г./-което означава, че процедурата е започната от ПК.

Сочи, че ответниците са оспорили истинността на представената декларация от наследниците на Ц. К.-Д. Ц. П. и Д. Ц. П. / №61 от 30.03.2007г./ че част от възстановения им имот 109064- от 2,591 дка, не е техен, а на наследници П. М. Ш. с твърдението, че удостоверение е непълно и подписа на Д. Ц. не е положен от него.

Твърди, че декларацията е с нотариална заверка на подписите от Кмета на с.Г. Ж., същата е редовно оформена и не е имало основание ищцата или служителите на ПК да се усъмнят в нейната идентичност.

Сочат, че към приключване на съдебното дирене няма представени доказателства, че някой от подписите на деклараторите е неавтентичен, налице е външно сходство в подписите, но ако е налице неавтентичен подпис, това следва да се докаже по съответния законен ред.

Не оспорва, че представеното от ответната страна удостоверение за наследници установява, че представеното в ПК 2006г. е непълно, но това не е по вина на ищцата. Соци, че удостоверение се издава от съответното длъжностно лице -към настоящия момент това става въз основа на заявление, в което заявителя посочва наследниците и длъжностното лице издава удостоверението въз основа на данните в системата на ГРАО , а към 2006 г. -

само въз основа на декларираното от молителя и това означава, че в крайна сметка ако някой има вина за непълнотата на удостоверението, това не е ищцата.

Смята, че горното не отменя факта, че двама от наследниците -и то най-възрастните, които помнят старите реални граници, са декларирали, че част от възстановения им имот 109064 не е техен, а на наследодателя на ищцата, като е посочена и площта на тази част и свидетелските показания плюс горепосочения документ установяват по несъмнен начин права на ищцата върху спорната част.

Относно свидетелските показания подробно изложил съображения в писмената защита пред РС, като по твърденията на ответната страна във въззивната жалба изтъква, че по показанията на св.Н. -същата сочи в показанията си Д. Ц. -но това е лицето, фигуриращо в издаденото 2006г. у-ние за наследници и подписал декларацията, а не този, роден 1894г./вероятно негов дядо със същите имена/

Сочи, че твърдението , че свидетелите не доказвали владение 20г. преди образуване на ТКЗС е извън предмета на спора и на доказване, тъй като собствеността на ищцата е установена, призната и възстановена от Поземлената комисия -с Решение № 7907/05.04.1994г, като доказването на владение би имало значение за изхода на спора единствено ако има оспорване на Решение № 7907/05.04.1994г, а такова няма направено по делото и от значение е единствено установяване на местоположението на старите реални граници на претендирания от ищцата имот.

Сочи, че по показанията на св.Д. Д.- налице е манипулация, като се твърди,че той е казал „че в имота имало САМО череша", тъй като от съдебния протокол е видно, че свидетеля определя имота като „БАХЧИЯ" /т.е.овощна градина/ в която имало /заедно с другите овошки/ и череша.

Смята за нормално човек като погледне един лист с начертани в него квадратчета с някакви номера в тях, да не може да се ориентира кое е север, кое-изток, и това квадратче дали е имота на И. или С.; а това е още по трудно за хора над 80 години, но двама от тях категорично твърдят, че знаят спорния имот от преди образуване на ТКЗС 1957г. /Д. и С./ ;че имота който владее и за който претендира ищцата към настоящия момент е в същите си граници както преди ТКЗС; че към момента на възстановяване на имотите е идвала комисия от ПК и всеки си е посочил къде му е имота ;че и двете страни по делото или техни наследодатели са присъствали на тази процедура и „всеки си е застанал на мястото и не е имало спорове между тях.

Твърди, че те могат да се сравняват по тежест показания на 70-80 годишни хора, живеещи близо до спорния имот и с непосредствени наблюдения върху имота, с показания на 20-30 годишни младежи, с впечатления от 2018г. и част от тях в роднински връзки с ответната страна, тъй като св.И. установява, че 2018г. ограждали имота на ответника и го насадили със сливи, а факт е, че половината от имота /претендираната от ищцата част/ е насадена със сливови дръвчета не на 5-6 , а поне на 20 години и никой от свидетелите на ответната страна не установява ответниците да са насаждали старите дръвчета и да са владяли тази част.

Относно заключението на вещото лице твърди, че същото несъмнено установява, че имота по скицата проект №28133/2006 и спорния имот, претендирани от ищцата- проектен № 15703.109.127, съвпадат по площ и граници и сочи, че имот 109.59 /за който ответниците твърдят, че е на ищцата/ не засяга имота им № 109.64 -както са нанесени по КВС , и това е така, но предмет на спора е дали проектоимот 109.127 попада върху 109.64- и вещото лице се е произнесло по този въпрос и не се е отрекло от това заключение- а е изготвило и скица ,потвърждаващо твърденията на ищцата.

Сочи, че установяването на старите реални граници е съобразно свидетелските показания, а никой не сочи, че имота по стари граници попада върху имоти 130 и 131 , за да има основание вещото лице да даде такова заключение, като свидетелите на ответната страна сочат период след 2018г. и не установяват граници към 1957г.

Поради гореизложеното считат иска за успешно доказан и постановеното решение- за правилно, няма да сочат писмени доказателства и нямат искания. Ако съдът счете, че показанията на вещото лице са противоречиви, не възразява вещото лице да бъде разпитано повторно от въззивната инстанция и уточни становището си относно обстоятелството дали претендирания от ищцата имот попада върху имота на ответниците.

Съдът с определение №123/9.02.23 г. е оставил без движение искова молба вх. №260875/22.10.20 г. подадена от М. П. М. от гр.Т. до посочване в петитума на старите реални граници на претендирания от нея имот към момента на образуване на ТКЗС, с указание, че тези нередовности следва да бъдат отстранени в едноседмичен срок от съобщението с предупреждение, че ако не бъдат отстранени в този срок нередовностите, исковата молба ще бъде върната на ищцата, а производството по делото прекратено и обезсилено решението на ТРС като постановено по нередовна искова молба, като със същото определение е оставил без движение въззивна жалба с вх.№260685/21.12.22 г. подадена от К. Т. Я., Г. Т. В., Ц. Д. П. и К. Д. П. за конкретизиране в коя точно част атакуват решение №260010/ 28.11.22 г. по гр.д.№875/20 г. на ТРС и какво е тяхното искане с указание, че тези нередовности следва да бъдат отстранени в едноседмичен срок от съобщението с предупреждение, че ако не бъдат отстранени в този срок нередовностите, въззивната жалба ще бъде върната на въззивниците.

В указания срок е постъпила молба от въззивниците, с която те уточняват, че атакуват решението на ТРС само в частта, с която искът по чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ е уважен спрямо тях, но не и в частта, с която искът е уважен спрямо Община-Троян.

От страна на ищцата не е подадена уточняваща молба в указания срок.

В съдебно заседание въззивниците се представляват от адв.Ц. А., който поддържа жалбата. Счита, че след като ищцата не е отстранила нередовностите на исковата молба в едноседмичен срок и не е посочила границите на претендирания от нея имот към момента на образуване на ТКЗС, то исковата молба е нередовна и делото следва да бъде прекратено, а решението на ТРС обезсилено. Моли съда да бъде уважена въззивната жалба като постанови решение, с което отмени първоинстанционното решение и отхвърли предявения

иск. Застъпва становище, че спорният имот е бил собственост към момента на образуване на ТКЗС на наследодателя на неговите доверители Ц. К., след това е същият е възстановен на ответниците. Моли съда да отмени атакуваното решение на ТРС и да отхвърли предявените искове главно с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ и евентуален с правно основание чл.124 от ГПК във вр. с чл.79 от ЗС. ЗСят от его иск с правно основания чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ.

Въззиваемата се представлява от адв.Н., който моли да бъде потвърдено решението на ТРС като правилно. В срок представя писмена защита в подкрепа на твърдението си, че спорният имот е бил собственост на наследодателя на неговата доверителка и това се е установило от всички събрани по делото доказателства.

От доказателствата приложени към гр.д.№875/2020 г., на ТРС и обясненията на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Решение № 260010/28.11.2022г., постановено по гр.д. № 875 по описа на РС-Троян е влязло в законна сила в частта, с която е признато за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу Община-Троян представлявана от Кмета Д. М., че към момента на образуване на ТКЗС П. М. Ш. б.ж. на с.Г. Ж. поч. на 1.10.1986 г. е бил собственик на имот овощна градина от 2,478 дка в землището на с.Г. Ж. м.Д. с проектен №15703 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от в.л. К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 0,316 дка попада в имот с кад.№15703.109.60 по ККР на с.Г. Ж. м.Д. вид собственост-стопанисва Община-Троян, тъй като не е обжалвано.

Предмет на разглеждане от въззивната инстанция е решението в останалата му част, с която е прието за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Т., че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д.- с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г, осъдена е К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разностите, осъдена е Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разностите, от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, осъдена е Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък

на разносните сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разносните, осъден е К. Д. П. от от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разносните.

Ищцата е наследник по закон на баща си П. М. Ш. б.ж. на гр.Т., поч. на 1.10.1986 г. видно от удостоверение за наследници №102/23.09.2020 г.

От приложените по делото документи от преписка вх.№356 ГЖ210/7.01.1992 г. на ПК-гр.Т. майката на ищцата С. Ш. приживе в качеството си на наследник на П. М. Ш., б.ж. на с.Г. Ж., Ловешка област, е подала заявление по реда на ЗСПЗЗ за възстановяване на собствеността върху земеделска земя общо в размер на 23,6 дка, измежду които и на овощна градина от 2,5 дка в м.“Д.“ наооаща се в землището на с.Г. Ж. общ.Т., като към заявлението е приложено удостоверение от Кметство с.Г. Ж., съгласно което по партиден №547 в имлячния регистър от 1948 г. т.2 на името на П. М. Ш. е записана под №8 и овощна градина в м“Д. от 2,5 дка. Освен този имот в м.“Д.“, наследодателката на ищцата е заявила за възстановяване още две овощни градини в м.“Д.“ в размери съответно на 1 дка и 0,7 дка и на нива в м.“Д.“ от 3,5 дка. В удостоверението, издадено от Кметство с.Г. Ж. с изх. №322/6.10.22 г. не са посочени стари реални граници на имотите.

Постановено е решение №7907/5.04.1994 г на ПК-Троян по преписка вх. №356ГЖ/7.01.92 г. с което под №4 е възстановено правото на собственост на н-ци на П. Ш. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на овощна градина от 2,5 дка пета категория, наооащ се в землището на с.Г. Ж. в м.Д. при граници:Ц. К., М. Б. Д. Б., път, установен с имлячен регистър т.2 стр.547 заявен с пореден номер 8 от заявлението. Освен този имот е възстановена собствеността и на още две овощни градини в м.Д. от 1 дка и 5,2 дка, за които е посочено, че са заявени съответно с поредни номера 12 и 13 от заявлението. Общо с това първоначално решение на наследодателя на ищцата са възстановени 19,2 дка. Липсва постановен отказ и данни това решение да е обжалвано по административен ред.

Постановено е и окончателно решение №11609/2.11.1995 г. по заявление вх. №356/7.01.92 г., придружено със скици за възстановените в съществуващи стари реални граници имоти, където имотите са възстановени в стари реални граници и решението е придружено със скици за всеки от тях. Възстановени са общо 27,09 дка, от които в м.Д. има овощна градина от 4,048 дка имот №109023, ливада от 0,580 дка имот №109025 и овощна градина от 2,082 дка имот №109059.

От представената по делото справка от ОЗС-Троян се установява, че през 2007 г. М. П. М., като наследник на П. М. Ш. е депозирала молба за поправка на КВС за спорния имот. Към преписката са приложени Скица-проект №Ф28133/16.02.2006 г. по заявление вх.№ 356ГЖ за имот с проектен № 109127, попадащ върху имот № 109064, оригинали на удостоверение на наследници на Ц. П. К. от 30.03.2007 г. и Декларация от Д. Ц. П. и Д. Ц. П., от 30.03.2007 г. заверена от Кмета на с. Г. Ж., както и подробна информация за собствениците на имоти № 109072, №109073 и №109065.

Ответниците са наследници по закон на Ц. П. К., съгласно представено по делото удостоверение за н-ци 121/23.10.2020 г.

Към делото е приложена и преписка с вх.№464ГЖ/23.01.1992 г. на ПК-Троян, която е образувана по подадено заявление от Д. Ц. В. за възстановяване на правото на собственост на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., починал на 23.03.1973 г.Измежду заявените имоти е и нива от 6,2 дка в м.„Д.“. Този имот фигурира в опис –декларация за внасяне в ТКЗС на л.223 от делото, като накрая е посочен и още един имот овощна градина от 2 дка в същата местност. По отношение на този имот е подадена клетвена декларация от страна на заявителя. В приложения на л.225 от делото протокол №670 са посочени границите на двата имота в м.Д., като границите на нивата са Н. П., П. Ш., С. Л. и Д. П. и свое, а границите на овощната градина от 2 дка са К. Б., М. К., път и свое.

Постановено е решение № 9201/18.11.94 г, с което е възстановено правото на собственост на н-ци на Ц. П. К. в стари реални граници са 9 броя земеделски земи, измежду които в т.2 нива от 6,2 дка в м.Д. при граници Н. П., П. Ш., С. Л. и Д. П. и свое и т.9 овощна градина от 2 дка в м.Д. при граници:К. Б. М. К., път и свое.

Представено по делото е окончателно решение №11677/2.11.1995 г. по заявление вх. №464ГЖ/23.01.1992 г. с което е възстановено правото на собственост на н-ци на Ц. П. К. в съществуващи стари реални граници на овощна градина от 7,535 дка м.Д. имот №109064 по картата на землището при подробно посочени граници, измежду които обаче липсва като съсед П. Ш..

С нот.акт за покупко-продажба на ПИ зем.земя №173 т.четвърти рег.№4603 д №682/20 г. на нотариус К. настоящите ответници К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян са продали на Т.И. Я. ЕГН ***** ПИ с идентификатор 15703.109.64 в м.Д. целият с площ 7535 кв.м.

За правилно решаване на спора ТРС е допуснал до разпит свидетели и на двете страни за установяване наличието на придобивна давност върху процесния имот, след като въпреки дадената възможност ищцата не е представила документ за собственост, а се е позовала на изтекла в полза на наследодателя й до внасяне на имота в ТКЗС на придобивна давност, която е започнала да тече от 1948 г. по нейни твърдения.

От показанията на свидетеля Д. П. Д. се установява че той е роден на 200-300 метра от имота и е бил 10 годишен /впредвид 80 г. му възраст към 2022 г. това е станало 1952 г./, откакто помни кой е работил имота. Описва имота като „бахчия“, в която имало череши, с двуметрови клони, която зрела „по празника на „Кирил и Методий“. Заявява, че имота е на бай П., баща на ищцата, той брулел череши. Свидетелят заявява, че имота се намира в местността „Д.“, като посочва границите му: на север граничи с Ц. К. или имота е закупен от Б. Б. и продължава надолу на Ц. и на Б. и на техни роднини, на запад е път, който минава покрай дерето, а на юг граничи с Ц. К. и С. Д.. Свидетелят твърди, че сега имота е в същите граници, както е бил преди ТКЗС като заявява, че откакто го помни е все в тези граници и

след като върнали земите, имота го владее „докторката“ - ищец по делото, която имала спорове с П. /П. Н./, който гледал животни там. Категорично заявява, че има спомен за този имот в рамките на едни 70 години, през които не се е променяла нито една от границите на този имот.

На свидетелят е предявена от съда извадка от скицата на карта от КВС /лист 85 от делото/, като същият заявява, че не може да посочи кой е имота на ищцата, нито може да разпознае съседните имоти, но твърди, че площта му е между 2.5 дка и 3.0 дка, като на Ц. имота е на юг, но не знае колко декара е, а нататък са имотите на Ц. и на К., която е майка на свидетеля Т.Я..

Заявява, че в имота на Ц. К. не е имало сливови насаждения, нито в имота на К., но последно преди 20 дни минал покрай имота / около средата на януари 2022г. / и видял, че имота на докторката и на Ц. и на С. Д. и на Д. Б. ги е заградила някаква фирма. Заявява, че новата ограда, която е поставена от фирмата е на същото място, където е била и старата и границите не са променени на имота. Твърди, че в имота на М. има насадени преди 15-16 години овошки, около 150-200бр. дръвчета, като тя заградила имота с тел и поставила един вратник.

Свидетелката Н. Б. Н. заявява, че от 1959 г. е омъжена в с.Г. Ж., познава страните и знае имота, за който се води делото, тъй като от 1964 г. работила в ТКЗС като агроном. Твърди, че през 1965-1966 година по решение на „Дирекционен съвет“ на ТКЗС изкоренили всички дървета, оформили слоговете, подравнили мястото и след това насадили малини, а след 1966 година имота на ищцата бил приобщен към „блока“. Излага, че границите на имота на М. били същите, както на Д. П. Ц. север- юг. Заявява, че техният имот граничил с имота на М. и имота на Ц. П. и през 1991 г. когато върнали имотите, всеки застанал долу - горе на парчето си, което е имал. Излага, че когато идвала комисията, която извършвала измерването и раздаването на място присъствала тя лично, майката на ищцата и Ц. П., който е син на Д. Ц. и дядо на Т. Заявява, че Д. Ц. не е имал никакви спорове и кавги с майката на М.. Свидетелката твърди, че преди две години минала покрай имота на М., който бил ограден, а сливите се били увели от плод, може би 10 см в диаметър бяха дърветата, но не може да каже дали границите на имота преди и сега са едни и същи, но мога да кажа, че никога не са имали спорове.

На свидетелката също е предявена от ТРС извадка от КВС /лист 85 от делото/, като тя заявила, че имота на Ц. К. и на П. Ш. били на изток и запад от нейния имот, който бил север-юг, с когото граничили. Твърди, че този имот на Ц. К., който е посочен в извадката от скицата с № 64 не е така, както е на скицата, а е правоъгълен и на докторката имота е правоъгълен. Твърди, че имота на М. е от изток и върви върху имот № 73 и имот № 74, а нейния имот е от север и върви север -юг. Заявява, че имота на ищцата е около 2 декара и нещо, че на Ц. К. в имота не е имало сливови дървета, а сливи имало в имота на П. Ш..

Свидетелката П. К. С., която е 67 годишна към 2022 г. заявява, че познава страните по делото, знае имота, за който се спори, тъй като е пораснала в м. „Д.“. Твърди, че преди ТКЗС нейните родители са ходили да помагат на „баба С. и на дядо П. да берат сливи“, като

имота е „върнат“ през 1991 година, а след 1992 година М. го оградила с бодлива тел и малко след това посадила сливи "Стенлей". Сочи, че от 1992 година до миналата година имота го владее М. П., като тя се грижила за него и окопавала сливите, а наемала човек да ги пръска и тори. Твърди, че до миналата година 2021 година, не е имало никакви спорове.

На свидетелката е предявена от ТРС извадка от КВС- л.85 от делото, като същата заявява, че не може да се ориентира кой имот на кого е, но твърди, че от север имота на М. граничи с имота на Ц. М. Б /№ 58/, от юг имота на М. граничи с Ц. К.. От изток имота граничи с път, който е далече и от запад е черен път и двата пътя са по - далече. Твърди, че Ц. е разделил имота с бащата на д-р П. и този имот са го делили отдавна, преди ТКЗС-то, тя не е била родена още, като след като е възстановено ТКЗС-то не е имало спор за собственост, когато са чертали границите на картата. Тя твърди, че преди като имали животни -преди 5-6 години е минавала често покрай този имот, покрай оградата и тогава само на П. в имота имало сливи, а на Ц. в имота не.

В своите показания свидетелят Т.И. Я. твърди, че имота е стопанисван от дядо му през последните 40 години. При предявяване на свидетеля на скица на лист 85 от делото, представляваща извадка от КВС, същият посочва, че възстановеният имот на дядо му е имот с № 64 и имот №79, така, както е очертан на скицата и една част от него в североизточния край граничи с имот №65, №71 и №72 точно 310 кв.м. по устна уговорка между него и негов приятел, той му ги е предоставил да ги ползва. Спомня си, че по време на ТКЗС имота е насаден с малини, като след премахването на малините, имота се е стопанисвал винаги от дядо му. Посочва, че на север имота на дядо му граничил с имота на бащата на М. - П. Ш., като уточнява, че никога не е имало спор за границите. Мисли, че към настоящия момент и по КВС няма разминаване на имотните граници, като твърди, че след смъртта на дядо му през 1997г. започнали да го отдават под наем, а през 2018 г. той го придобил, заградил и отдал под аренда. Твърди, че през 2018 г. засадили сливи и първо заградил около 5 дка млади насаждения а старите насаждения са в северната част, близо до имота, който граничи с М..

Заявява, че от 2006-2007 г. имотите ги стопанисва Д. Б., който получавал субсидии за тях, като една част от около 2 дка ги заявявал като овощна градина, а другата част, от около 5 дка като ливада.

Пояснява, че съпругата му работи в Общинска служба по „Земеделие“ гр. Троян и през 2018 г. случайно разбрал от нея, че бившият кмет на с. Г. Ж. отишъл там като представител на М. П. и представил фалшиво удостоверение за наследници и някаква декларация подписана от дядо му и баба му, а според него, подписите не са положени от тях..".Не може да каже къде попада имота на П. Ш. по новата кадастрална карта, не може да каже старите дръвчета, които са около 80-90 на брой, кой ги е садил, като заявява, че те са там от едно време.

Свидетелят Д. И. И. установява, че има наблюдения върху имота на Т.Я. в с.Г. Ж. от 7-8 години, тъй като е ходил да помага на Т.да огражда имота, в който има фиданки. Знае, че в долната част имота е спорен между Т.и някаква жена. Не знае в спорната част кой е садил

овощните дървета, не знае дали Т.е давал този имот под наем на други хора. Според него, в спорната част насажденията са по стари и твърди, че през 2018 година, когато ходил да ограждат имота са ограждали насажденията на Т.с младите фиданки. Имало съседни имоти в близост настрани, които личаха, че са скоро заградени и те, но в спорната част нямало ограда.

Свидетелят.М. П. Н. твърди, че от 2017 г. ползва целият имот с №64 под аренда. Свидетелят сочи, че в едната част си насадил сливи, а в другата /северната/ имало стари насаждения. Знае, че преди него тези имоти ги е стопанисвал Д. Б.. Знае, че Т.има имота от дядо си и баща си. Твърди, че е от село Г. Ж. и от около 10 години има наблюдение върху този и съседните имоти. Знае, че не са сменяни границите на имота. Не познава ответниците Г., Ц. и К., но твърди, че е на 44г. и помни повече от 20 години, че този имот се стопанисва от тях. Твърди, че младите дръвчета са засадени през 2017 година.

За изясняване на спора е допуснато назначаване на съдебно-техническа експертиза, по която вещото лице е изготвило заключение. Според заключението претендираният от ищцата имот представлява овощна градина с площ от 2.478 дка, части от които попадат в следните имоти по КKKP на с.Г. Ж., както следва: 2.162 дка в имот 15703.109.64 собственост на ответниците по делото и 0.316 дка в имот 15703.109.60 собственост на Община Троян.

В проведеното на 29.03.2022г. открито с.з., вещото лице пояснява, че имот № 109.59 - записан по КВС на името на П. М. Ш. /наследодател на ищцата/, нанесен върху действащата КК не засяга имот №109.64 / на ответниците/, а засяга северните имоти с №109.131, 109.130 и 109.65, които са на граница.

TPC е извършил на 28.10.2022г. оглед на място на процесния имот. в присъствие на страните. Констатира се при огледа, че в спорният имот се намират възрастни сливови дървета, които са оградени със стара ограда с бодлива тел и стари дървени колове. Вещото лице излага становище, че имотът, който е по КВС на ищцата с проектен №109.59, застъпва в северозападния край 316 кв.м., които са на ответника -Община Троян, но не застъпва имота на другите ответници с № 109.64. Според вещото лице имотите в КВС са преначертани, имало е някаква преработка, този зеленият имот по старото КВС с № 109.59 не съществува в този вид, там първоначално е бил начертан, след това този имот № 109.59 изчезва и на негово място идват № 109.131 и 109.103 и част от общинския имот, но категорично заявява, че тази преработка на КВС и по действащата КК не е засягала имот № 109.64 на ответниците..

При извършения оглед TPC е констатирал, че ограденият процесен имот, в едната част е засят с млади сливови дървета с височина около 2 метра и диаметър на стеблата 4-5 сантиметра, а в спорната част, откъм север се намират стари сливови дървета, които са с височина около 4-5 метра и с диаметър на стеблата около 20-25 сантиметра. Установил е, че между старата и новата овощна градина няма никакви видими граници -топографски елементи, като огради, синори, които да разделят имота на две части.

В исковата си молба ищцата твърди, че част от имота, възстановен на наследниците

на Ц. К. попада и е част от имота на нейния наследодател, поради което счита, че е налице спор за материално право между нея и ответниците по делото. Настоящата инстанция намира, че е налице правен интерес за ищцата от предявяване на иска по настоящото производство, поради което същият е процесуално допустим и следва да бъде разгледан по същество. В конкретният случай настоящата инстанция намира/за разлика от първата/, че процедурата по възстановяване на собствеността на земеделските земи на наследодателя на ищцата е приключена с влязло в сила решение на ПК, които не са обжалвано. Възстановените й имоти са нанесени в КВС, но тя твърди, че не това е точното местоположение на възстановения в стари реални граници имот от 2,5 дка в м.Д. в землището на с.Г. Ж. общ.Троян. ВКС е имал повод да се произнесе в решение №80/2.04.014 г. по гр.д.№5309/13 г., че когато възстановяването на собствеността върху зем.земи се извършва в стари реални граници, възстановените имоти следва да съответстват по площ, категория, граници и местоположение на внесените в ТКЗС като спор за материално право е налице не само в случаите, когато различни лица претендират, че са били собственици на определен имот към момента на обобществяването им, но и когато се претендира възстановяване на собствеността на различни имоти в стари реални граници, но се спори за точното им местоположение. Такъв е й настоящият казус, а именно процедурата по възстановяване на зем.земи е приключена успешно с постановяване на позитивни решения, които не са обжалвани и са влезли в сила, като са издадени скици, установяващи местоположението на имотите, но се твърди наличие на несъответствие между площта, местоположението и границите на притежавания преди обобществяването земеделски имот и възстановения в стари реални граници и нанесен в КВС имот с доводи за погрешно нанасяне като част от съседен имот и този спор следва да бъде разрешен по реда на чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ. След това така постановеното решение при евентуално уважаване на иска, ще послужи като основание за преработване на КВС по отношение на процесния имот.

Ищцата въпреки оставянето два пъти на исковата молба без движение, до посочване на старите реални граници на имота към момента на образуване на ТКЗС, не е отстранила тези нередовности. Съобразявайки обаче константната практика на ВКС, отразена в решение №19/15.07.2019 г. по гр.д.№1620/18 г. земеделският имот, чиято защита се търси чрез иска по чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ следва да бъде индивидуализиран до степен, която отговаря на обема на възстановеното с административния акт право на собственост, като имота може да бъде индивидуализиран според действащия план на населеното място, при липсата на друга възможност за това. ВКС приема при тези мотиви, че липсата на индивидуализация не касае редовността на исковата молба, нито надлежното упражняване на правото на иск, доколкото е възможна хипотеза на пълно съвпадение при нанасяне на имота с помощта на анкетиране. Според ВКС в тези хипотези крайният извод на съда не би могъл да не се съобрази с актуалния регулационен статут на имота. По тези съображения настоящата инстанция счита, че непосочването на старите реални граници в петитума на исковата молба не води до последица прекратяване на производството и обезсилване на първоинстанционното решение.

С оглед гореизложеното ищцата безспорно има правен интерес от завеждане на иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, за да може да установи спрямо ответниците, че нейният наследодател е притежавал зем.земя преди образуване на ТКЗС точно в тези реални граници, в които на наследодателя на ответниците е възстановен имот в стари реални граници със окончателно решение и скица на имота. Разгледан по същество предявеният иск е неоснователен и недоказан.

Ищцата твърди, че нейният наследодател е закупил имота, но не представя писмени доказателства за собственост. Тя твърди, че имота е закупен преди 1945 г, като заявява, че помни, че когато имота е бил закупен, той е бил нива, а след това са направили овощна градина, след това са изкоренили сливите и са направили малинови насаждения. С оглед годината на раждане на ищцата 1943 г. житейски нелогично и напълно невъзможно е едно дете на 2 години да запомни закупуване на недвижим имот, още по-нереално е да запомни и неговите граници. В този смисъл съдът не дава вяра на твърденията на ищцата за годината на придобиване на собствеността върху имота. Разпитани по делото са свидетели, от чиито показания да бъде установено дали наследодателя на ищцата е придобил имота посредством способа на придобивната давност. Съдът приема свидетелските показания за истински и достоверни, но от тях не може да се установи кога точно имотът е завладян от наследодателя на ищцата, тъй като разпитаните свидетели въпреки възрастта им, също са били малки деца към момента на обобществяването му. Твърдят и това е възможно с оглед възрастта на св.Д. Д. и Н. Н., че те помнят имота около 1957 г., т.е. към момента на внасянето му в ТКЗС, но не и преди това. В случая приложима е разпоредбата на чл.34 от Закона за давността, съгласно която за да може да се придобива чрез давност правото на собственост и другите вещни права върху недвижими имуществва, владението следва да е непрекъснато в продължение на 20 години, без да има нужда от юридическо основание и добросъвестност. Влезният в сила през 1951 г. ЗС в §4 разпорежда, че относно придобивната давност, започнала да тече при действието на отменения Закон за давността, се прилагат разпоредбите на настоящия закон, ако за извършване на давността по отменения закон е нужен по-дълъг срок от предвидения в настоящия закон, поради което съдът приема, че за да е придобит по давност процесният имот до внасянето им ТКЗС през 1957 г. наследодателят на ищеца следва да ги е владял поне от 1937 г. насетне. Разпитаните в съдебно заседание пред ТРС свидетели не могат при предявяване на извадка от КВС да уточнят границите на имота, нито да посочат точната му квадратура, само заявяват, че наследодателят на ищцата е имал имот там и той е граничил с имота на наследодателя на ответниците Ц. К.. Никой от тях не може да посочи началната дата на завладяване на имота. Следователно по тези съображения настоящата инстанция приема, че ищцата не е доказала посредством пълно и главно доказване твърдението си, че нейният баща П. Ш. б.ж. на с.Г. Ж. общ.Троян поч. на 1.10.1986 г. е бил собственик на овощна градина от 2,5 дка в м.“Д.“ в землището на с.Г. Ж. при стари реални граници:Ц. К., М. Б., Д. Б. и път, от който имот 2,162 дка попадат в имот, възстановен на наследниците на Ц. К. с кад.№17703.109.64 по КKKP на с.Г. Ж. общ.Троян. Установи се, че процесният имот е заявен пред ОСЗГ-Троян само с извлечение от имлячния регистър от 1948 г, но в това извлечение не са посочени точните граници на имота. Съдът

при своите правни изводи съобразява и заключението на вещото лице инж.К., който е нанесъл процесният имот, така, както е посочен от ищцата в исковата молба, но в съдебно заседание и при огледа на място е заявил, че имотът, който е по КВС на ищцата с проектен №109.59, застъпва в северозападния край 316 кв.м., които са на ответника -Община Троян, но не застъпва имота на другите ответници с № 109.64. Според вещото лице имотите в КВС са преначертани, имало е някаква преработка, зеленият имот по старото КВС с № 109.59 не съществува в този вид, там първоначално е бил начертан, след това този имот № 109.59 изчезва и на негово място идват № 109.131 и 109.103 и част от общинския имот, но категорично заявява, че тази преработка на КВС и по действащата КК не е засягала имот № 109.64 на ответниците. Установява се, че ищцата има възстановен имот и това е имот №109.59, но неговото местоположение и граници не съвпадат с имота на ответниците.

При съпоставка между представените на л.166 и л.167 от делото извадки от КВС към 1998 и 2009 г. т.е. между първоначално приетата и сега действащата КВС се установява, че имотът на П. М. Ш. №58 по КВС от 1998 г към настоящият момент попада върху имот №109131 и №109130 в потвърждение на заявеното от вещо лице инж.К..

Ищцата се позовава на представена декларация на л.34 от делото от страна на наследодатели на ответниците Д. П. и Д. П., от 30.03.2007г. заверена от Кмета на с. Г. Ж., с която те се отказват от право на собственост за част от овощна градина от 2,591 дка, която е на н-ци на П. Ш.. Тази декларация не може породи правно действие, тъй като не отговаря на изискванията на чл.100 от ЗС. Заверката не е извършена от нотариус, а когато отказът подлежи на вписване в имотния регистър съгласно чл.83 и чл.84 от ЗННД кметовете на населените места нямат право да извършват заверка на подписа. По тези съображения настоящата инстанция не следва да кредитира това писмено доказателство.

С оглед гореизложеното съдът намира, че следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян,с който се иска да се признае за установено, че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д. имот с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян поч. на **.*.*.*.* г.

Ищцата е предявила и втори евентуален иск с правно основание чл.124 от ГПК във връзка с чл.79 от ЗС против същите ответници с искане да се признае за установено по отношение на последните, че на основание давностно владение и наследство, продължило от 1992 г. до сега тя е собственик на описания по-горе недвижим имот, т.е. на реална част от 2 162 дка попадаща в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян, в случай, че бъде отхвърлен първият иск.

При положение, че искът с правно основание е отхвърлен, настоящата инстанция следва да се произнесе и по този иск. Същият е допустим, тъй като процедурата по възстановяване на земеделските земи е приключена, и двете страни имат позитивни решения от административният орган, те са влезли в сила и са придружени със скици. Твърденията на ищцата са, че след 1992 г. тя е започнала да владее горепосочената реална част от имота на ответниците, обработвала го е садила е дървета и той има ограда от четири страни. Твърди, че го е владяла необезпокоявано до 2019 г. Съгласно разпоредбата на чл.5 ал.2 от ЗВСВОНИ в сила от 22.11.1997 г. изтеклата придобивна давност за имоти, собствеността върху които се възстановява по този закон или по ЗСПЗЗ или по ЗАВОИ не се зачита и започва да тече от деня на влизането на тази разпоредба в сила. Следователно и при действие на тази специална разпоредба придобивната давност върху процесният недвижим имот започва да тече от 22.11.1997 г. и изтича на 22.11.2007 г. След като ищцата твърди, че е владяла необезпокоявано процесната реална част от имот №15703.109.64, то тя трябва да е манифестирала това свое владение спрямо ответниците и те да не са го отблъсквали. В случая обаче тези факти не се доказват, напротив от свидетелските показания се установява, че между страните не е имало конфликти до 2019 г. Имотите на ищцата и ответниците са съседни, възстановени по реда на ЗСПЗЗ в стари реални граници, както вече се посочи по-горе и на място няма трайна имотна граница помежду им. По този начин не може да се установи каква точно реална част от имота на ответниците ищцата е своила, както тя твърди. Действително, те признават, че тя е посадила сливови насаждения на границата на имота, но ищцата не може да докаже кога точно са посадени тези дръвчета-преди окончателното възстановяване на собствеността или след това, за да може съдът да прецени започнала ли е да тече придобивната давност. Освен това се установява от свид.показания на Т.Я., че от 2006 г. насетне имот №15703.109.64 се е отдавал под наем и аренда на различни лица, които са го обработвали, като са представени писмени доказателства на л.80-85, л.229 и л.258-264. В този смисъл са и показанията на всички свидетели, че имота на ответниците е обработван от арендатори през годините, не имало спор и такъв е възникнал едва, когато последният арендатор през 2019 г. е оградил имота. Следователно ищцата не е доказала посредством пълно и главно доказване, че е владяла точно посочената от нея реална част от имота на ответниците в тези граници/посочени от нея като стари реални граници/ необезпокоявано и явно, с намерение да го свои 10 години, за да бъде уважен искът ѝ с правно основание чл.124 от ГПК във връзка с чл.79 от ЗС.

При тези съображения настоящата инстанция счита, че и този евентуално предявен иск от М. П. М. с правно основание чл.124 във вр. с чл.79 от ЗС против К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да се признае за установено по отношение на ответниците, че на основание давностно владение и наследство, продължило от 1992 г. до сега тя е собственик на описания по-горе имот с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К.

б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г. е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

В предвид гореизложеното и поради несъвпадане на правните изводи на настоящата инстанция с тези на ТРС атакуваното решение №260010/28.11.2022 г. по гр.д. №875/20 г, следва да бъде отменено като неправилно в частта, с която е прието за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян, че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д.- с проект №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад. №17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. – възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г, осъдена е К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъдена е Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъдена е Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъден е Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъден е К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, като неправилно, вместо което следва да се постанови друго, с което да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан предявеният иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян, който се иска да се признае за установено, че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д. имот с проект №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад. №17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. – възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г, както и да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан евентуално предявен иск от М. П. М. с правно основание чл.124 във вр. с чл.79 от ЗС против К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г.

Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да се признае за установено по отношение на ответниците, че на основание давностно владение и наследство, продължило от 1992 г. до сега тя е собственик на описания по-горе имот с проект №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. – възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г.

При този изход от процеса М. М. следва да заплати всички сторени разноси на ответниците, които за първата инстанция възлизат на сумата 1 330 лв. по представен списък на разноските, а за въззивната инстанция възлизат на сумата 1250 лв. или общо за двете инстанции разноските възлизат на сумата 2580 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно решение №260010/28.11.2022 г. по гр.д.№875/20 г постановено от РС-Троян в частта, с която е прието за установено по иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ, предявен от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян, че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д.- с проект №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. – възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г, осъдена е К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъдена е Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските,, от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, осъдена е Ц. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, осъден е К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** да заплати на М. П. М. ЕГН *****

от гр.Т. сумата от 120 лв. представляваща дължимата част от общо сторените разноси в размер на 480 лв, съгласно представен по реда на чл.80 от ГПК списък на разноските, вместо което ПОСТАНОВАВА:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявеният иск с правно основание чл.14 ал.4 от ЗСПЗЗ от М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., *** чрез адв.К.Н. от ЛАК, срещу К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** с постоянен адрес ***, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, *** ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.Б., обл.София *** с ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София,*** с ЕГН ***** в качеството им на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян,с който се иска да се признае за установено, че към момента на образуване на ТКЗС в с.Г. Ж., м.Д. имот с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан евентуално предявен иск от М. П. М. с горните данни с правно основание чл.124 във вр. с чл.79 от ЗС против К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН *****, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.Б., обл.София, ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София, ЕГН ***** с горните адреси да се признае за установено по отношение на ответниците, че на основание давностно владение и наследство, продължило от 1992 г. до сега тя е собственик на описания по-горе имот с проектен №15703.109.206 съгласно приложената на л.244 от делото скица, изготвена от вещото лице К.К., представляваща неразделна част от решението, от който имот реална част от 2 162 дка попада в ПИ с кад.№17703.109.64 по ККР на с.Г. Ж., м.Д. –възстановен на н-ци на Ц. П. К. б.ж. на с.Г. Ж., общ.Троян починал на **.**.**** г.

ОСЪЖДА М. П. М. ЕГН ***** от гр.Т., *** чрез адв.К.Н. от ЛАК да заплати на К. Т. Я. от гр.Т., ЕГН ***** с постоянен адрес ***, Г. Т. В. от с.Т., общ.Луковит, *** ЕГН *****, Ц. Д. П. от гр.Б., обл.София *** с ЕГН ***** и К. Д. П. от гр.София,*** с ЕГН *****, съдебно-деловодни разноси в размер на сумата общо 2580 лв. разноси за двете инстанции.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от съобщението на страните, че е изготвено с мотивите при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____